

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul tăierii împrejur cea după trup a Domnului și sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel mare

Mă așez în carte cuvânt, și cartea Mea cea de azi se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum fiecare carte poartă numele celui ce o întocmește pe ea. Cartea Mea cea de azi poartă numele Meu pe ea, iar Eu port numele ei, și este ea mărturia Mea cea de la sfârșit de timp, cuvântul Meu cel de azi, și am lucru mult de cuvânt în ea, cuvânt mult, și întru el este viață, iar viața este lumina oamenilor, lumina care luminează în întuneric, necuprinsă de întuneric. Amin.

Când s-au împlinit opt zile de la nașterea Mea pe pământ, am fost dus pentru tăierea împrejur cea după trup și am primit numele Iisus, nume rostit peste Mine de mama Mea Fecioară, după cum am fost numit de înger înaintea ei mai înainte să Mă zămislesc în pântecele ei. Mă așez în carte cu praznic de cuvânt, și cuvântul Meu este iubit numai de cei ce cresc prin el după ce s-a zămislit în ei nașterea cea de sus prin cuvântul Meu, nașterea din nou, minune prin credință zămislită în omul cel dinăuntru și dovedită prin credință și văzută apoi ca faptă în omul cel din afară, care se mărturisește pe sine mărturisind pe Domnul în el și cu el, și mare este taina nașterii din nou a omului, taină care nu mai moare în om dacă ea se zămislește în om.

Te cuprind în cuvânt de praznic sfânt, poporul Meu. Grăiesc ție, tată, căci lucrarea Mea cea de la Tatăl dată este cuvântul, fiule. O, îți mulțumesc cu aplecare, măi fiule, că Mă ajuți prin credința ta să împlinesc Eu acum Scriptura venirii Mele de la Tatăl la om, cu numele Meu cel nou împlinit peste tine, că scris este în Scripturi pentru a doua Mea venire, cu oștiri de sfinți fiind urmat, să se cheme numele Meu Cuvântul lui Dumnezeu. O, îți mulțumesc, tată, că Mă ajuți cu credința ta, și să-Mi mulțumești și tu de-a pururi că te ajut la rândul Meu cu dragostea Mea pentru tine, cu îngrijirea Mea, cu mila Mea, cu iertarea greșalelor tale, cu mângâierea Mea în durerile tale, iar tu să nu uiți să-Mi spui cu duioșenia inimii cuvânt grăit Mie, așa cum împăratul David grăia spre Mine după mulțimea durerilor inimii lui și zicea: *«Când se înmulțesc amărăciunile în inima mea, mângâierile Tale îndulcesc sufletul meu, iar când se clatină piciorul meu, atunci mă sprijinește mila Ta, Doamne»*.

Acest mult cuvânt al Meu, care naște fii pentru Dumnezeu, dacă nu este citit mereu, moare iarăși cel ce se naște din el, căci el este călăuza vieții celui ce se naște din nou din el. O, să-l citești mult, mult, poporul Meu, căci întru el este viață, tată, și este lumina care luminează în întuneric, în toate câte încearcă viața ta pe pământ ca s-o doboare pe ea. A căutat și Irod să cunoască din Scripturi cuvântul cel despre nașterea Mea, dar el a căutat așa ca să intre în luptă cu Dumnezeu și să Mă stârpească de pe pământ, și așa a ucis Irod în nebunia lui paisprezece mii de prunci, ca să Mă nimerească pe Mine, Cel veșnic, dar Tatăl M-a păzit. O, așa v-am păzit Eu pe voi, copii de la sfârșit, când au căutat viața voastră cei necredincioși acum douăzeci de ani, dar Eu v-am păzit pe voi cu mână tare și v-am acoperit, tată, sub mantia Mea, și au pierit atunci mulți în schimbul vieții voastre când s-au pornit irozii vremii cu gând să vă nimicească pe voi, și i-au nimicit pe ai lor. O, dar când se trage în voi dinăuntru zidurilor, o, tată, câtă oștire cerească trebuie să pun Eu în veghe și în lucru între voi și loviturile cele înspre voi, ca să rămâneți voi, tată!

O, fiți credincioși, fiți tari cu credința și cereți cu credință împlinirea Scripturilor, tată! Postul și rugăciunea, aceasta aveți voi de lucrat pentru împlinirile cele de apoi, iar Eu pot totul prin acestea, în numele Meu lucrute de voi, numai să fiți plini de dragoste, plini de pace, de răbdare, de cuvioșenie și nepomenitori de rău ca și Dumnezeu, fiilor, iertând pe toți cei ce se ridică împotriva voastră, iertând ca și Dumnezeu, tată, că astăzi avem lângă praznicul Meu, avem sărbătorit pe arhiereul Vasile cel mare cu credința și cu fapta și prin care Eu am arătat mila Mea pentru cei

ce se căiesc cu durere de păcatele lor, și am arătat puterea iertării, dar și puterea credinței și a căinței, măi fiilor, căci în vremea acestui slujitor mare înaintea Mea, mare cu inima și cu stăruința, am arătat Eu semn mare, dovedit tuturor atunci, căci o femeie plină de păcate, venind la simțul pocăinței prin harul Meu, și-a scris pe hârtie păcatele ei mici și mari, și s-a dus ea cu hârtia la arhiereul Vasile, rugându-l să mijlocească la Mine pentru ștergerea dinaintea Mea a păcatelor ei, și s-a arătat semn mare, căci s-a rugat arhiereul Meu și, desfăcând el apoi hârtia scrisă cu păcatele femeii, s-au văzut șterse păcatele ei aproape toate, dar multa lui umilință a trimis-o pe ea apoi spre alt preot mare din inima pustiului, iar acesta, tot atât de umilit, i-a zis femeii: *«Du-te, femeie, căci sunt om păcătos, și Vasile să se roage pentru ștergerea păcatului tău»*. Și au desfăcut hârtia cei ce-l duceau pe Vasile să așeze la locul lui trupul lui cel neînsuflețit, care s-a lăsat atunci spre odihnă, iar pe hârtie nu mai era nici un scris, și erau curate de păcate și hârtia, și femeia, care și-a curățit prin pocăință viața și a scăpat de trecutul ei, care o apăsa pe ea înăuntrul ei și înaintea Mea.

O, fiilor, iertați, și vi se va ierta! Iertați mereu, așa vă pun Eu pe voi să lucrați în ziua aceasta de sfânt mare, pomenit între sfinții slujitori între cei din cer, Vasile cel mare. Adunați-vă cu duh zdrobit pentru rugăciune și cereți iertare de la Mine pentru cei greșiți, pentru ei și pentru voi, și faceți certare diavolului, așa cum a făcut arhiereul Vasile și a lăsat-o de lucrare pe pământ! Rugăciuni de dezlegare de vrăji și de farnece să aduceți înaintea Mea și înaintea sfinților rugători pentru voi, că multe curse s-au tot ivit și s-au tot lucrat mereu ca să doboare mersul lucrării Mele cu voi și să oprească din curs râul cuvântului Meu în mijlocul vostru! Au căzut mulți, tată, în lupta lor împotriva Mea și a voastră, căci au gândit să nimicească și să nu mai fie lucrul Meu prin voi, dar Eu nu pot să las lucrarea cuvântului Meu să stea din cursul ei, că este scris să crească rod mult pe urma Mea cu voi pe pământ, și este mersul Meu, nu este al vostru acest mers pe care-l merg Eu azi cu voi, după cum scrie în Scripturi să merg și să împlinesc.

O, am dureri adânci, căci neumilința și neascultarea unora i-au prins pe ei în cursa diavolului, care toarnă mereu în calea poporului Meu descântece și vrăji, căci altceva nu mai fac oamenii, și toți își fac unii altora piedici prin mijlociri diavolești, cerându-i diavolului să facă lucrarea lui lor, căci sunt plini de răutate în inimi oamenii, și unii împotriva altora se răzbună, și cer ajutor diavolului pentru aceasta, căci Eu nu pot să fac rău, ci numai iertare pregătesc și tot pregătesc pentru om, și nu răzbunare lucrez cum lucrează inima omului răzbunător și slujitor diavolului prin acest păcat.

O, poporul Meu, port jalea Mea cu tine, tată, și cu cei ce-ți poartă de grijă pe pământ din partea Mea. Ridică-te, fiule, ridică-te mare pentru lucrare de pocăință, căci Eu, Domnul, îți dau acest har și te ajut mereu în toate durerile Mele cu tine și ale tale cu Mine, numai să nu ai tu durerile tale, tată, ci pe cele din calea Mea cu tine să le ai tu, că iată, se pierd de pe calea Mea cu tine cei ce-și fac rost de durerile lor, de nemulțumiri, și apoi de răzbunare, măi fiule, că rău e de omul care aruncă de la el harul Meu și mila Mea cea pentru el! Postul și rugăciunea și duhul umilit, lucrează-le tu pe ele așa cum le-au lucrat sfinții, tată, și cere-Mi să-ți dau izbânda cea prin rugăciune, și-ți voi da, îți voi da pentru calea Mea cu tine, poporul Meu, îți voi da ca să ai, ca să poți pentru Mine, că Eu prin tine pot, dar multă umilință să-ți lucrezi, și va putea întru totul atunci rugăciunea ta înaintea Mea. Amin.

— *Cu Tine în cuvânt intru eu în mijlocul poporului Tău în ziua mea de serbare, Doamne Cuvinte, și amintesc lui că eu trecusem cu sufletul la Tine când femeia cea vinovată de păcat venea din nou spre mine ca iar să mijlocesc Ție pentru iertarea ei, iar eu în drumul meu spre Tine și spre sfinți Ți-am cerut la strigătul ei tot ce mai era rămas pe hârtia păcatelor ei, și spre slava Ta ai arătat semn mare, că s-a șters totul de pe hârtie, și s-a arătat aceasta în văzul tuturor și s-a mărturisit așa apoi. Grăiesc poporului Tău cuvânt mare și-i spun lui să mijlocească la Tine prin sfinți pentru lucrarea iertării cea de la Dumnezeu față de toți cei greșiți, că are el sfinți la cer din mijlocul lui veniți între sfinți, și aceia au știut durerea vieții și a încercărilor pe*

calea lor cu Tine prin acest cuvânt, în care ei au crezut și au stăruit pe pământ, iar azi stau ei înaintea Ta în cer pentru poporul Tău de azi și pentru lucrul Tău cu el.

O, popor plin de daruri de la Domnul, caută să fii folositor, fiule, și în multă umilință să-ți ții mintea, tată, căci Domnul așa poate face minuni mari. Are Domnul durere mare din pricina neumilinței de duh de la cei ce au tras și trag de la mijloc în mersul Lui cel greu de azi. O, cere-I tu Lui prin sfinți dezlegarea legăturilor de peste cei ce au făcut dureri și încă fac, și cere-I cu lacrimi de umilință, fiule!

Rostiți rugăciuni cu tărie de duh, voi, slujitori de altar în mijlocul poporului Domnului, și cereți destrămarea lucrării lui satan, căci el lucrează tot răul lui peste cei ce slăbesc în credință, și îi ia în primire ca să nu-i mai scape din mână, și să le tot facă rău și să-i tot țină așa! O, cereți iertarea păcatelor de peste toți și ruperea legăturilor satanei de peste cei ce au căzut sub aceste legături! Nu uitați apa sfințită pentru intrările și ieșirile voastre! Nu uitați postul și rugăciunea, fără de păcat acestea lângă ele, căci și cei căzuți în părți fac acestea, dar le fac amestecate cu păcatul urii de frate și al răzbunării, cu păcatul bârfei și al mâniei, cu păcatul îndoielii în credință, și se ridică împotriva lor zilele de post și de rugăciune, că n-au aceștia umilința inimii, și numai pe ea dac-ar avea-o ei în lucrarea lor, ar scăpa din cursa diavolului și apoi ar vedea că toate cuvintele Domnului au fost și sunt adevărate, numai să poată ei deschide ochii ca să vadă și ca să înțeleagă. Le-aș spune și eu, dintre sfinți le-aș spune, ca Domnul le-aș spune că răzbunarea bate spre înapoi cu lucrul ei cel rău, fiindcă așa este cursul ei, și le-aș spune să folosească în locul ei umilința de duh și pocăința pentru păcate, că e greu fără acestea pe pământ, și e în primejdie mare viața celui fără duh umilit în el pentru salvarea lui prin acest duh.

Are Domnul cuvânt cu durere să spună, și găsește durere în porți, dar tărie pune El ca să poată grăi, iar eu binecuvintez arhiereste de lângă Domnul mersul cel slăvit al lucrării Lui cu voi, și pe voi, cei ce mergeți, că nu e de stat pentru acest mers, și să-I cerem Domnului puteri pentru mersul Lui cel de azi, mereu să-I cerem, o, fiilor. Amin.

— O, puterea Mea prin cei credincioși este postul și rugăciunea, sfinți iubiți ai Mei, și îi învăț mereu pe ei inima Mea în ei, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și așa au putere aceste arme de biruință a Mea cu ei și prin ei. Amin.

Postul și rugăciunea să vă fie fără de păcat, fiilor. Eu, Domnul, vă învăț pe voi puterea acestor arme asupra diavolului vrăjmaș pe Mine și pe voi. Cei ce au postit și s-au rugat, având în fire și în inimă păcate cu care-l hrănesc pe diavolul: bârfa, vorbirea de rău, mânia, răzbunarea, judecata, minciuna, defăimarea, pomenirea răului, o, aceia mai rău s-au rănit pe ei înșiși, căci diavolul a prins putere peste ei prin aceste păcate în vreme de post și de rugăciune a lor. Toți, toți cei care au lucrat așa, să meargă spre pocăință, ca să se poată strica lucrarea diavolului de peste ei! Iar Eu am de scris în carte epistolă de trezire, și Mă întăresc în porți ca să pot să lucrez, și prin cei loviți în porți lucrez, căci așa Îmi este așezarea pentru lucrul cuvântului Meu în vremea cea de acum, când diavolul e necăjit pe Mine și când Eu dau să-i surp lucrarea lui ascunsă, și lucrez prin cuvânt scris, întru care este viață, multă viață, iar viața este lumina oamenilor, lumina care luminează în întuneric, și necuprinsă este ea de întuneric. Amin, amin, amin.

O, fiilor din porți, luați putere în voi din puterea Mea, că avem acum de așezat în carte epistolă de trezire, mâna Mea întinsă cu milă spre cei loviți de diavolul, și care au pierdut duhul umilinței și al pocăinței, fiilor, și diavolul a putut prin aceasta lucrarea sa apoi în ei și peste ei. Lucrăm în taină. Cu durere și cu taină lucrăm, fiilor. Amin.

1/14 ianuarie 2011